

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบูรณะ โดยมีสมมุติฐานในการวิจัยว่า นักเรียนที่มีความสามารถในด้านความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์สูง จะมีความสามารถในการเข้าใจการอ่านสูงด้วย

ตัวอย่างประชากร

เป็นนักเรียนชาย ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลายของปีการศึกษา 2517 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบูรณะ จำนวน 200 คน

วิธีดำเนินงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบทดสอบ 2 ชุด คือแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ จำนวน 70 ข้อ และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านจำนวน 35 ข้อ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เพื่อนำคะแนนมาใช้เป็นเกณฑ์ในการทดสอบความสามารถ แบบทดสอบชุดที่ 1 ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง .89 แบบทดสอบชุดที่ 2 ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง .81 แบบทดสอบทั้ง 2 ชุดนี้อยู่ในเกณฑ์ง่าย แต่มีอำนาจจำแนกสูง

การวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนดังกล่าวมาแล้วข้างต้น เพื่อนำคะแนนมาวิเคราะห์ในเรื่องความสามารถในด้านความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ และหาคะแนนความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ และความเข้าใจในการอ่าน

โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ด้วยกราฟกระจาย (Scattered diagram)

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถของนักเรียนทั้งหมดในเรื่องความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ ได้คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) = 40.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 11.73 นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการด้านความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง กล่าวคือ มีนักเรียนที่มีความสามารถเหนือคะแนนเฉลี่ย 106 คน ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย 94 คน

2. ความสามารถของนักเรียนทั้งหมดในเรื่องความเข้าใจในการอ่าน ได้คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) = 23.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 5.98 นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการเข้าใจการอ่านอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง กล่าวคือ มีนักเรียนที่มีความสามารถเหนือคะแนนเฉลี่ย 104 คน ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย 96 คน

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ และความเข้าใจในการอ่าน = .76 มีนัยสำคัญที่ .05 อยู่ในระดับสูง แสดงว่าถ้านักเรียนคนหนึ่งคนใดได้คะแนนสูงกว่าหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในเรื่องความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ ก็จะได้คะแนนสูงกว่าหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในเรื่องความเข้าใจในการอ่านด้วย และจะมีนักเรียนบางส่วนที่มีลักษณะไม่เป็นไปตามนี้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

1.1 การเตรียมบทเรียน จากผลของการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับความเข้าใจในการอ่าน ฉะนั้น ในการเตรียมบทเรียนเรื่องความเข้าใจในการอ่าน ครูควรพิจารณาว่าในการสอนแต่ละครั้ง นอกจากจะสอนคำศัพท์แล้ว จะต้องคำนึงถึงโครงสร้างทางไวยากรณ์ของประโยคที่อ่าน

รวมทั้งคำที่ใช้ในไวยากรณ์ (Function word)¹ ด้วย ครูควรเลือกบทเรียนในการอ่านที่ประกอบด้วยโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับนักเรียน คือเป็นโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่นักเรียนเรียนมาแล้ว

1.2 ในการสอน ประการแรกครูควรสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ให้สัมพันธ์กับการอ่าน ประการที่สอง ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนเรียนโครงสร้างทางไวยากรณ์ใหม่ ๆ โดยฝึกให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์ใน context โครงสร้างทางไวยากรณ์ใดก็ตาม เมื่อสอนและฝึกนักเรียนไปแล้วไม่ควรปล่อยให้จมนักเรียนลืมเพราะขาดการใช้ ครูควรนำสิ่งที่เรียนไปแล้วฝึกให้เข้ากับเนื้อหาใหม่

1.3 การวัดผล การจัดทำข้อสอบความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ ควรจะทดสอบให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ส่วนข้อสอบเรื่องความเข้าใจในการอ่านควรจะเป็นเรื่องราวที่เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียนแต่ละวัย ความยาวของเรื่องพิจารณาให้เหมาะสม มีคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบเป็นเนื้อเรื่อง ส่วนใหญ่ควรเป็นเรื่องที่นักเรียนเรียนมาแล้ว

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียนหรือครูใหญ่

2.1 ควรจัดโครงการอบรมครูเกี่ยวกับการสอนอ่านให้สัมพันธ์กับการสอนความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ ให้ครูได้ตระหนักถึงความสำคัญของโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่มีผลต่อความเข้าใจการอ่าน

2.2 ควรสนับสนุนให้ครูสร้างเครื่องมือช่วยสอนในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์และการสอนอ่านเพื่อจับใจความ จัดทำแบบฝึกหัด (Work Book) เพื่อส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ และส่งเสริมทักษะในการเข้าใจการอ่าน โดยให้สอดคล้องกับแบบเรียนภาษาอังกฤษที่กระทรวงศึกษาธิการได้ระบุไว้

2.3 ควรให้ครูคนเดียวกันทำการสอนทักษะในด้านภาษาอังกฤษหลาย ๆ ทักษะ

¹Mary Finnochiaro, English as a Second Language: From Theory to Practice (New York: Simon and Schuster, Inc., 1964).

เช่น ทักษะในการอ่าน การเขียน การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการสอนความเข้าใจในการอ่านให้สัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยเรื่องเดียวกันนี้โดยศึกษานักเรียนในระดับนี้ แต่ให้มีจำนวนประชากรจากหลาย ๆ แห่ง

3.2 ควรมีการวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ แต่ศึกษานักเรียนในระดับอื่น

3.3 ควรมีการวิจัยในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์กับความสามารถในทางภาษาอังกฤษในด้านอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการอ่าน การเขียน ความสามารถในการสะกดคำ ความสามารถในการฟังและออกเสียง เป็นต้น

3.4 ควรมีการวิจัยในเรื่องทัศนคติของนักเรียนต่อวิธีสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ และวิธีสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย